

при Едрене. На тая веселба за новиятъ гръцки царь, Крумъ дохожда (813) съ войската си и се спира на цариградскитѣ порти, а брата си остава да дръжи Едрене обиколень, Крумъ когото гръцитѣ зовехъ новъ Сенахеримъ, за да нѣма страхъ ако ищитѣ гръцитѣ да излѣзжтъ отъ Цариградъ, за да нападжтъ на него, заповѣда да обиколжтъ съ единъ обкопъ (хендекъ) мѣстото дѣто му была войската; този обкопъ се простиралъ отъ Боазтъ до Кючюкъ-Чекмедже. Като опустошава околнитѣ мѣста до Цариградъ, Крумъ гръделиво проважда извѣстие на гръцкіятъ царь, че ще да направи миръ съ тѣзи условия: Гръцкія царь да му дава даванье и матерія сяка година; да му даде да си избере нѣколко млади момичета, и да го остави да доде у Цариградъ на конь и да си забіе коньето на Златитѣ врата. Левъ му отговори, че за да стане този миръ, трѣба да се пратжтъ на едно мѣсто и отъ двѣтѣ страни, по нѣколко души за да нареджтъ мирътъ; това мѣсто бѣше на край морето близо до Влахерна. Левъ знаеше че Крумъ не може да тръпни, и трѣбува и той самси да иде на отреденото мѣсто дѣто ще приказувжтъ за мирътъ, и за това заповѣда да се скріжтъ войскари, и като имъ покажатъ единъ бѣлѣкъ, да се впусижтъ връху Крума, и да го убижтъ. Крумъ доде на конь на отреденото мѣсто, и като слѣзе отъ коньтъ си, слѣдъ малко като съгледа бѣлѣкътъ отъ градътъ, позна, че има нѣщо и завчасъ се фръли връху коньтъ си. Тримата войскари тогази се спущжтъ връху му и го наранѣвжтъ малко. Отъ хората му единъ обивжтъ, който е былъ министрътъ му на земањето и даваньето, а двамина улавжтъ и ги закарватъ на Цариградъ. За тая Левова невѣрность, гръцитѣ много скъпо заплатихъ на блъгаритѣ. Около Цариградъ сичко станж на пепель. Цръковитѣ, мѣнастыри-